Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
ATHANASIA RANTOSE
přednesené dne 17. listopadu 2022 [1]

Věc C-580/21

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH
proti
MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH,
za účasti
50 Hertz Transmission GmbH

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo)]

„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2009/28/ES – Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů – Článek 5 odst. 3 – Článek 16 odst. 2 písm. c) – Zařízení na výrobu elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie – Směsný odpad, který obsahuje část biologicky rozložitelného průmyslového a komunálního odpadu – Přednost při dodávkách elektřiny do sítě – Prostor pro volné uvážení členských států při provedení této přednosti“

I. Úvod

1. Podle čl. 194 odst. 1 písm. c) SFEU má politika Evropské unie v oblasti energetiky v duchu solidarity mezi členskými státy za cíl rozvoj obnovitelných zdrojů energie [2]. Význam tohoto rozvoje, který je dalekosáhlý zejména v současném geopolitickém kontextu, je zdůrazněn v prvním bodě odůvodnění směrnice 2009/28/ES [3], kde se hovoří o snižování emisí skleníkových plynů v rámci boje proti globálnímu oteplování, zabezpečení dodávek energie, technologickém rozvoji a inovacích, jakož i o poskytování příležitostí k zaměstnání a regionálnímu rozvoji [4].

2. V projednávané věci se žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týká pojmu „zařízení na výrobu elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie“ ve smyslu čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28, jakož i rozsahu přednosti, kterou má takové zařízení při dodávkách elektřiny do sítě.

[1] – Původní jazyk: francouzština.

[2] – K vývoji unijní právní úpravy v oblasti obnovitelných zdrojů energie viz Johnston, A., a Block, G., *EU Energy Law*, Oxford University Press, Oxford, 2012, č. 12.01 až 12.185.

[3] – Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. 2009, L 140, s. 16). Tato směrnice byla zrušena a nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. 2018, L 328, s. 82). Nicméně vzhledem k datu, kdy nastaly skutkové okolnosti sporu v původním řízení, se na něj použije směrnice 2009/28.

[4] – Viz rovněž rozsudek ze dne 20. září 2017, Elecdey Carcelen a další (C-215/16, C-216/16, C-220/16 a C-221/16, EU:C:2017:705, bod 38, jakož i citovaná judikatura).

Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) se konkrétně zabývá tím, zda a v jakém rozsahu se na zařízení, které vyrábí elektřinu energetickým využitím směsného odpadu obsahujícího část průmyslového a komunálního biologicky rozložitelného odpadu spalováním, musí vztahovat tento přednostní přístup.

3. Projednávaná žádost byla podána v rámci sporu mezi společností EEW Energy from Waste Großräschen GmbH (dále jen „EEW“), která provozuje zařízení na energetické využití odpadu spalováním, a společností MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH (dále jen „MNG Strom“), provozovatelem přenosové soustavy, ohledně nároku společnosti EEW na náhradu škody v důsledku omezení dodávek elektřiny do sítě z důvodu přetížení sítě. Společnost 50 Hertz Transmission GmbH (dále jen „50 Hertz“), provozovatel předcházející přenosové soustavy společnosti MNG Strom, se účastnila původního řízení jako vedlejší účastník na podporu společnosti MNG Strom.

II. Právní rámec

A. Unijní právo

1. Směrnice 2001/77/ES

4. Článek 2 směrnice 2001/77/CE[5], nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely této směrnice se používají tyto definice:

a) ‚obnovitelnými zdroji energie‘ se rozumějí obnovitelné nefosilní zdroje energie (vítr, sluneční energie, geotermální energie, energie vln a přílivu, energie vody, biomasa, plyn ze skládek, z čistíren odpadních vod a bioplyny);

b) ‚biomasou‘ se rozumí biologicky rozložitelná část výrobků, odpadů a zbytků ze zemědělství (včetně rostlinných a živočišných látek), lesnictví a souvisejících průmyslových odvětví, a rovněž biologicky rozložitelná část průmyslového a komunálního odpadu;

c) ‚elektřinou vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie‘ se rozumí elektřina vyrobená v zařízeních, která využívají pouze obnovitelné zdroje energie, a část elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie v hybridních zařízeních, která využívají i konvenční zdroje energie, a to včetně obnovitelné elektrické energie používané k doplnění akumulačních systémů, ale s výjimkou elektřiny vyrobené jako výsledek těchto akumulačních systémů;

[…]“

[5] – Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. 2001, L 283, s. 33; Zvl. vyd. 12/02, s. 121). Tato směrnice byla zrušena a nahrazena směrnicí 2009/28.

2. Směrnice 2009/28

5. Body 1, 11, 25, 60 a 61 odůvodnění směrnice 2009/28 zní takto:

„1) Důležitými součástmi balíčku opatření, která jsou zapotřebí ke snižování emisí skleníkových plynů a ke splnění Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu a dalších závazků Společenství a mezinárodních závazků týkajících se snižování emisí skleníkových plynů po roce 2012, jsou kontrola spotřeby energie v Evropě a větší využívání energie z obnovitelných zdrojů spolu s úsporami energie a zvýšením energetické účinnosti. Tyto faktory hrají také důležitou roli při podpoře zabezpečení dodávek energií, technologického vývoje a inovací a při poskytování příležitostí k zaměstnání a regionálnímu rozvoji, zejména ve venkovských a izolovaných oblastech.

[…]

(11) Je třeba stanovit transparentní a jednoznačná pravidla pro výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů a pro definici těchto zdrojů. […]

[…]

(25) Členské státy mají různý potenciál, pokud jde o energii z obnovitelných zdrojů, a na vnitrostátní úrovni používají odlišné režimy podpory pro energii z obnovitelných zdrojů. Většina členských států uplatňuje režimy podpory, které poskytují výhody výhradně v případě energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na jejich území. […]

[…]

(60) Pro integraci obnovitelných zdrojů energie do vnitřního trhu s elektřinou má velký význam přednostní přístup a zaručený přístup pro elektřinu z obnovitelných zdrojů energie v souladu s čl. 11 odst. 2 a na základě dalšího rozvoje čl. 11 odst. 3 směrnice 2003/54/ES[6]. Požadavky týkající se zachování spolehlivosti a bezpečnosti distribuční soustavy a dispečinku se mohou lišit v závislosti na charakteru vnitrostátní distribuční soustavy a jejího bezpečného provozu. Přednostní přístup k distribuční soustavě zajišťuje připojeným výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, že ji budou moci v souladu s pravidly pro připojení prodávat a přenášet kdykoliv, kdy bude zdroj k dispozici. V případě, že je elektřina z obnovitelných zdrojů energie integrována do krátkodobých trhů, zaručený přístup zajišťuje, že veškerá prodaná a podporovaná elektřina získá přístup k distribuční soustavě, což umožní využívat maximální množství elektřiny z obnovitelných zdrojů energie ze zařízení připojených do sítě. Neznamená to však, že členské státy mají povinnost podporovat nebo nařizovat odkup energie z obnovitelných zdrojů. V jiných systémech je pro elektřinu z obnovitelných zdrojů energie stanovena pevná cena, obvykle ve spojení s povinností provozovatele soustavy tuto elektřinu odkoupit. V tomto případě je přednostní přístup již poskytnut.

(61) Za určitých okolností není možné zajistit úplný přenos a distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie, aniž by byla dotčena spolehlivost a bezpečnost distribuční soustavy. Za těchto okolností lze daným výrobcům poskytnout finanční vyrovnání. Cíle této směrnice nicméně vyžadují trvalý nárůst přenosu a distribuce elektřiny vyrobené

[6] – Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES (Úř. věst. 2003, L 176, s. 37; Zvl. vyd. 12/02, s. 211).

z obnovitelných zdrojů energie, aniž by byla narušena spolehlivost a bezpečnost distribuční soustavy. Členské státy by měly za tímto účelem přijmout vhodná opatření, která by umožnila větší prosazení se elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, a to mimo jiné zohledněním specifičností nestálých zdrojů a zdrojů, u nichž zatím není možné vyrobenou energii skladovat. […]“

6. Článek 1 směrnice 2009/28, nadepsaný „Předmět a oblast působnosti“, stanoví:

„Tato směrnice stanoví společný rámec pro podporu energie z obnovitelných zdrojů. Stanoví závazné národní cíle, pokud jde o celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie a podíl energie z obnovitelných zdrojů v dopravě. Směrnice stanoví pravidla týkající se statistických převodů mezi členskými státy, společných projektů členských států a členských států a třetích zemí, záruk původu, správních postupů, informování a vzdělávání a přístupu energie z obnovitelných zdrojů k distribuční soustavě. […]“

7. Článek 2 této směrnice, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené ve směrnici [2003/54].

Rovněž se použijí tyto definice:

a) ‚energií z obnovitelných zdrojů‘ se rozumí energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž energie větrná, solární, aerotermální, geotermální, hydrotermální a energie z oceánů, vodní energie, energie z biomasy, ze skládkového plynu, z kalového plynu z čistíren odpadních vod a z bioplynů;

[…]

e) ‚biomasou‘ se rozumí biologicky rozložitelná část produktů, odpadů a zbytků biologického původu ze zemědělství (včetně rostlinných a živočišných látek), z lesnictví a souvisejících průmyslových odvětví včetně rybolovu a akvakultury, jakož i biologicky rozložitelná část průmyslových a komunálních odpadů;

[…]“

8. Článek 5 směrnice 2009/28, nadepsaný „Výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů“, stanoví v odstavcích 1 a 3:

„1. Hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů se v jednotlivých členských státech vypočte jako součet:

a) hrubé konečné spotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie;

[…]

3. Pro účely odst. 1 písm. a) se hrubá konečná spotřeba elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vypočte jako množství elektřiny vyrobené v členském státě z obnovitelných zdrojů energie, kromě výroby elektřiny v přečerpávacích elektrárnách z přečerpané vody.

V hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a konvenční zdroje se zohlední pouze část elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů energie. Pro účely tohoto výpočtu se přínos každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

[…]“

9. Článek 15 této směrnice, nadepsaný „Záruky původu elektřiny a energie pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy zajistí, aby pro účely poskytnutí dokladu konečnému spotřebiteli o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů na skladbě zdrojů energie dodavatele podle čl. 3 odst. 6 směrnice [2003/54], mohl být původ elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie zaručen ve smyslu této směrnice, a to v souladu s objektivními, transparentními a nediskriminačními kritérii.“

10. Článek 16 směrnice 2009/28, nadepsaný „Přístup k distribučním soustavám a jejich provoz“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Členské státy učiní potřebné kroky k rozvoji rozvodné a distribuční infrastruktury, inteligentních sítí, skladovacích kapacit a elektrické soustavy tak, aby se umožnilo bezpečné provozování elektrické soustavy, neboť napomáhá dalšímu rozvoji výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, včetně propojovacího vedení mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi. Členské státy rovněž učiní potřebné kroky pro urychlení schvalovacích postupů pro infrastrukturu distribuční soustavy a pro koordinaci schvalování infrastruktury distribuční soustavy se správními a plánovacími postupy.

2. V souladu s požadavky na zachování spolehlivosti a bezpečnosti distribuční soustavy, jež se zakládají na transparentních a nediskriminačních kritériích stanovených příslušnými vnitrostátními orgány:

a) členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav zaručili na svém území přenos a distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie;

b) členské státy zajistí rovněž přednostní nebo zaručený přístup elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie k distribuční soustavě;

c) členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových soustav dávali při spouštění zařízení na výrobu elektřiny přednost výrobním zařízením využívajícím obnovitelné zdroje energie, pokud to bezpečné provozování vnitrostátní elektrické soustavy umožňuje, a aby se tak dělo na základě transparentních a nediskriminačních kritérií. Členské státy zajistí, aby byla přijata náležitá provozní opatření týkající se distribuční soustavy a trhu, s cílem minimalizovat omezení distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů. V případě, kdy jsou z důvodu zajištění bezpečnosti vnitrostátní elektrické soustavy a zabezpečení dodávek energie přijata významná opatření k omezení distribuce energie z obnovitelných zdrojů, členské státy zajistí, aby odpovědní provozovatelé soustavy uvědomili o těchto opatřeních příslušný regulační orgán a uvedli, jaká hodlají přijmout nápravná opatření, aby se předešlo nepřiměřeným omezením.“

B. Německé právo

11. Ustanovení § 3, nadepsané „Vymezení pojmů“, Erneuerbare-Energien-Gesetz (zákon o obnovitelných zdrojích energie, dále jen „EEG“) ze dne 25. října 2008, ve znění platném od 1. ledna 2012 do 31. července 2014 (dále jen „EEG z roku 2012“)[7], stanoví:

„Pro účely tohoto zákona se rozumí:

1) ‚zařízením‘ každé zařízení pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie […],

[…]

3) ‚energiemi z obnovitelných zdrojů‘ […] energie z biomasy […], jakož i z biologicky rozložitelné části komunálního a průmyslového odpadu,

[…]“

12. Ustanovení § 8 tohoto zákona, nadepsané „Nákup, přeprava a distribuce“, v odstavci 1 stanoví:

„Provozovatelé soustav jsou s výhradou § 11 povinni bezodkladně a přednostně uskutečnit odběr, přenos a distribuci veškeré nabídnuté elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. […]“

13. Ustanovení § 11 uvedeného zákona, nadepsané „Řízení dodávky elektřiny do sítě“, v odstavci 1 stanoví:

„Provozovatelé soustav jsou […] ve výjimečných případech oprávněni regulovat zařízení, která jsou přímo nebo nepřímo připojena k jejich soustavě, […] pokud

1) by jinak v dané oblasti sítě včetně jejích předcházejících částí došlo k přetížení sítě,

2) je zachováno upřednostnění elektřiny z obnovitelných zdrojů energie […], pokud není nutné, aby byla v síti za účelem zajištění bezpečnosti a spolehlivosti sytému dodávek elektřiny ponechána jiná zařízení pro výrobu elektřiny, […]

[…]“

14. Ustanovení § 12 téhož zákona, nadepsané „Ustanovení o odstranění tvrdosti“, v odstavci 1 stanoví:

„Dojde-li z důvodu přetížení sítě ve smyslu § 11 odst. 1 ke snížení dodávky elektřiny ze zařízení pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie […], musí být dotčeným provozovatelům […] poskytnuto odškodnění za 95 % ušlých příjmů navýšených o dodatečně vzniklé náklady a snížených o ušetřené náklady. […]“

[7] – BGBl. 2011 I, s. 1634.

15. Ustanovení § 16 EEG z roku 2012, nadepsané „Nárok na úhradu“, v odstavci 1 stanoví:

„Za elektřinu ze zařízení, která využívají výlučně obnovitelné zdroje energie […], musí provozovatelé soustav provozovatelům zařízení poskytnout přinejmenším úhradu stanovenou v souladu s § 18 až § 33. […]“

16. Tato ustanovení EEG z roku 2012 v podstatě odpovídají ustanovením EEG ve znění platném od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 [8], jakož i ustanovením EEG ve znění platném od 1. srpna 2014 do 31. prosince 2016 [9].

III. Spor v původním řízení, předběžné otázky a řízení před Soudním dvorem

17. Společnost EEW provozuje zařízení na energetické využití odpadů spalováním, které jí umožňuje vyrábět elektřinu a teplo (dále jen „dotčené zařízení“). Tato společnost využívá téměř výhradně průmyslový a komunální odpad, který je smíšen před spálením a obsahuje biologicky rozložitelnou část odpadu, jejíž podíl se mění a podle společnosti EEW činí až 50 % odpadu. Dotčené zařízení dodává část vyrobené elektřiny do distribuční soustavy společnosti MNG Strom, se kterou má uzavřenou smlouvu o připojení a odběru elektřiny do sítě.

18. V letech 2011 až 2016 společnost MNG Strom v rámci svého řízení bezpečnosti sítě vyzvala společnost EEW v celé řadě případů k přechodnému omezení dodávky elektřiny z důvodu přetížení sítě. Společnost EEW z tohoto důvodu vůči společnosti MNG Strom vznáší nároky na odškodnění ve výši 2,24 milionu eur, které mimo jiné opírá o ustanovení o odstranění tvrdosti obsažené v EEG, ve zněních platných mezi 1. lednem 2011 a 31. prosincem 2016, včetně § 12 odst. 1 EEG z roku 2012.

19. Odvolací soud zamítl návrh na odškodnění společnosti EEW z důvodu, že elektřina vyrobená v dotčeném zařízení není vyráběna výlučně z obnovitelných zdrojů energie.

20. Společnost EEW podala proti rozsudku odvolacího soudu opravný prostředek „Revision“ k Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr), předkládajícímu soudu. Tento soud uvádí, že výsledek před ním projednávaného sporu závisí na odpovědi na otázku, zda je třeba dotčené zařízení kvalifikovat jako „zařízení na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie“ ve smyslu § 12 odst. 1 EEG z roku 2012. Podle tohoto soudu není použití tohoto ustanovení vyloučeno tím, že elektřina vyrobená v dotčeném zařízení není vyráběna výlučně z obnovitelných zdrojů energie.

21. V tomto ohledu uvedený soud zdůrazňuje, že EEG byl v prvním znění, které vstoupilo v platnost v roce 2000, zaměřen na elektřinu vyráběnou v zařízeních využívajících výlučně obnovitelné zdroje energie. V rámci provedení směrnice 2001/77 do německého práva, zejména jejího čl. 2 písm. c), však byla v průběhu roku 2004 rozšířena oblast působnosti EEG tak, aby zahrnovala podíl elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie v hybridních zařízeních, která využívají i konvenční zdroje energie.

[8] – BGBl. 2008 I, s. 2074.

[9] – BGBl. 2014 I, s. 1066. Jak uvádí předkládající soud, v období, na které se vztahuje předkládací rozhodnutí, se postupně uplatňovala tato tři znění EEG. Vzhledem k tomu, že znění nebo obsah příslušných ustanovení byly ve všech těchto třech zněních EEG totožné, bude pro zjednodušení uveden odkaz pouze na EEG z roku 2012.

22. Ze znění ustanovení o odstranění tvrdosti v § 12 EEG z roku 2012 a ze struktury tohoto zákona vyplývá, že tato ustanovení, která byla do EEG poprvé zavedena v roce 2009, se vztahují i na zařízení, která nevyužívají výlučně obnovitelné zdroje energie. Pokud tedy zařízení vyrábí elektřinu z obnovitelných zdrojů energie a podle EEG má být tato elektřina přednostně dodávána do sítě, vzniká při jakémkoli omezení nebo přerušení odběru elektřiny v rámci řízení dodávek elektřiny do sítě povinnost odškodnění stanovená v uvedených ustanoveních o odstranění tvrdosti.

23. Podle předkládajícího soudu se sice německý zákonodárce rozhodl řídit unijním právem a odchýlit se od pravidla, podle něhož je třeba zohlednit pouze elektřinu získanou výlučně z obnovitelných zdrojů energie, nicméně není jisté, že podle německého práva je třeba za „zařízení“ ve smyslu § 3 bodu 1 EEG z roku 2012 považovat každé zařízení na výrobu elektřiny, které zpracovává jakýkoli podíl obnovitelných zdrojů energie, byť by byl malý, takže má přednost pro účely připojení a dodávky elektřiny do sítě. V tomto ohledu je třeba příslušná ustanovení německého práva vykládat v souladu s pojmem „elektřina vyrobená z obnovitelných zdrojů energie“ ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice 2001/77. Toto ustanovení však odkazuje na pojem „hybridní zařízení“, který není v této směrnici definován a není jednoznačný. Výraz „hybridní zařízení“ totiž v technickém jazyce obecně označuje zařízení, které pro výrobu energie využívá několik různých technologií, například solární energii a plyn. Podle tohoto pojetí se na zařízení, která pouze využívají směs různých zdrojů energie, a to jak obnovitelných, tak konvenčních, v rámci jediného procesu výroby energie, nevztahuje tento pojem „hybridní zařízení“. Tak je tomu v případě, kdy jsou různé zdroje energie smíchány těsně před použitím k výrobě energie, ale také v případě, kdy zařízení využívá k výrobě elektřiny obnovitelné a fosilní zdroje energie v předem připravené, proměnlivé a neměnné směsi, jako je tomu v případě dotčeného zařízení.

24. Tento soud uvádí, že čl. 2 písm. a) směrnice 2001/77 nicméně definuje „biomasu“ jako obnovitelný zdroj energie a že čl. 2 písm. b) této směrnice uvádí, že zahrnuje „biologicky rozložitelnou část průmyslového a komunálního odpadu“. Tato ustanovení znamenají, že elektřina vyrobená spalováním této biologicky rozložitelné části by měla být považována za elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie a zařízení vyrábějící energii tímto způsobem by měla být podle německého práva považována za „zařízení“ ve smyslu EEG a měla by mít přednostní přístup k elektrické síti.

25. Uvedený soud poznamenává, že vzhledem k tomu, že směrnice 2001/77 byla nahrazena směrnicí 2009/28, která je použitelná na spor v původním řízení[10], musí být německé právo vykládáno v souladu s touto posledně uvedenou směrnicí. Tentýž soud uvádí, že s ohledem na unijní právo se přiklání k výkladu, podle něhož se ustanovení EEG týkající se přednosti při dodávkách elektřiny do sítě vztahují na zařízení, která nevyužívají výlučně obnovitelné zdroje energie, pouze pokud jsou obnovitelné a konvenční zdroje energie využívány v oddělených systémech. V každém případě by se na zařízení využívající již existující, proměnlivou a neměnnou směs obnovitelných a konvenčních zdrojů energie, jako je tomu v případě výroby elektřiny spalováním odpadu, měla vztahovat ustanovení o odstranění tvrdosti uvedená v § 12 odst. 1 EEG z roku 2012, pouze pokud je podíl obnovitelných zdrojů energie v průměru vyšší než podíl konvenčních zdrojů energie. V rámci sporu v původním řízení by tento výklad vedl k tomu, že by společnost EEW nemohla požadovat žádné odškodnění podle těchto ustanovení o odstranění tvrdosti, jelikož dotčené zařízení využívá zdroje energie, které byly dříve smíchány v proměnlivých částech, a podíl obnovitelných zdrojů energie podle informací poskytnutých společností EEW nepřevažuje.

[10] – Podle článku 27 směrnice 2009/28 měly členské státy provést tuto směrnici do 5. prosince 2010.

26. Předkládající soud dodává, že pokud by měl být čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28 vykládán v tom smyslu, že se týká zařízení, v nichž podíl obnovitelných zdrojů energie nepřevažuje, vyvstává otázka, zda existuje prahová hodnota, pod níž již zařízení vyrábějící elektřinu z takových zdrojů energie nelze považovat za zařízení využívající obnovitelné zdroje energie ve smyslu tohoto ustanovení.

27. Konečně se tento soud zabývá tím, zda se lze v případě, kdy je elektřina, která je pouze částečně vyrobena z biologicky rozložitelného odpadu, přednostně připojena k elektrické síti, dovolávat *ratio legis* čl. 5 odst. 3 druhého pododstavce směrnice 2009/28, podle něhož se v hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a konvenční zdroje energie zohlední pouze část elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů. Tato otázka je důležitá pro určení, zda se nárok na odškodnění na základě ustanovení o odstranění tvrdosti stanovených v § 12 odst. 1 EEG z roku 2012 vztahuje na ztrátu příjmů dosažených v souvislosti s veškerou elektřinou vyrobenou v dotčeném zařízení, nebo pouze na část elektřiny vyrobené z biologicky rozložitelné části směsi odpadů.

28. Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28 ve spojení s čl. 2 písm. a) a e) této směrnice vykládán v tom smyslu, že je třeba při distribuci elektřiny do sítě upřednostňovat i taková výrobní zařízení, ve kterých je elektřina vyráběna metodou energetického využití směsného odpadu spalováním, přičemž daný odpad obsahuje proměnlivou část biologicky rozložitelného průmyslového a komunálního odpadu?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je upřednostnění při distribuci elektřiny podle čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28 závislé na výši podílu biologicky rozložitelného odpadu použitého při výrobě elektřiny způsobem uvedeným v první otázce?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Existuje určitá hranice relevantnosti části biologicky rozložitelného odpadu, při jejímž nedosažení je vyloučeno, aby se na vyrobenou elektřinu použila pravidla vztahující se na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie?

4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku: Jaké části biologicky rozložitelného odpadu tato hranice odpovídá nebo jak je třeba ji stanovit?

5) V případě kladné odpovědi na první a druhou otázku: Lze při uplatňování pravidel vztahujících se na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie na elektřinu, která byla pouze částečně vyrobena z biologicky rozložitelného odpadu, použít právní úvahu, na které je založen čl. 5 odst. 3 druhý pododstavec směrnice 2009/28, takovým způsobem, že se tato pravidla použijí pouze na část elektřiny vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie a tato část se vypočítá na základě energetického obsahu každého zdroje energie?“

29. Písemné vyjádření předložily společnosti EEW, MNG Strom, 50 Hertz a Evropská komise. Tyto účastnice řízení rovněž předložily ústní vyjádření na jednání k přednesu řečí, které se konalo dne 8. září 2022.

IV. Analýza

A. K první předběžné otázce

30. Podstatou první předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28 vykládán v tom smyslu, že přednostní přístup k elektrické síti, který mají zařízení na výrobu elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie, musí být přiznán nejen zařízením vyrábějícím elektřinu výlučně z obnovitelných zdrojů energie, ale také těm, jejichž elektřina je získávána energetickým zpracováním směsného odpadu obsahujícího část průmyslového a komunálního biologicky rozložitelného odpadu spalováním.

31. Podle čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28 členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových soustav dávali při spouštění zařízení na výrobu elektřiny přednost výrobním zařízením využívajícím obnovitelné zdroje energie, pokud to bezpečné provozování vnitrostátní elektrické soustavy umožňuje, a aby se tak dělo na základě transparentních a nediskriminačních kritérií.

32. Podotýkám, že cílem tohoto ustanovení je reagovat na okolnost, že z technického hlediska přenosové a distribuční soustavy mají ze své podstaty omezenou kapacitu a s ohledem na spotřebu nutně nemohou přenést veškerou elektřinu, která je nebo může být vyrobena v zařízeních, která pod tyto soustavy spadají[11]. Za těchto podmínek se unijní normotvůrce rozhodl upřednostnit zařízení na výrobu elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie. V tomto ohledu, jak Soudní dvůr rozhodl, čl. 32 odst. 2 směrnice 2009/72/ES[12] stanoví, že provozovatel distribuční soustavy může odepřít přístup ke své soustavě, pokud postrádá nezbytnou kapacitu, pokud toto odmítnutí odůvodní, přičemž možnost odepřít přístup k soustavě se posuzuje případ od případu a neopravňuje členské státy k tomu, aby tyto výjimky stanovily obecně, aniž u každého provozovatele konkrétně posoudí, že není z technického hlediska s to splnit žádost třetí osoby o přístup k soustavě[13].

33. S ohledem na první položenou otázku je třeba určit význam pojmu „zařízení na výrobu elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie“, tak jak je uveden v čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28, s cílem ověřit, zda se tento pojem vztahuje na zařízení, z něhož se elektřina získává energetickým zpracováním směsného odpadu obsahujícího část průmyslového a komunálního biologicky rozložitelného odpadu spalováním. V takovém případě se na toto zařízení musí vztahovat přednostní přístup k elektrické síti podle tohoto ustanovení a v případě, že mu provozovatel distribuční soustavy tento přístup odmítne, má nárok na finanční vyrovnání, jak je stanoveno v bodě 61 odůvodnění této směrnice.

[11] – Viz stanovisko generálního advokáta P. Pikamäea ve věci Fondul Proprietatea (C-179/20, EU:C:2021:731, bod 51). Viz rovněž rozsudek ze dne 27. ledna 2022, Fondul Proprietatea (C-179/20, EU:C:2022:58, body 59 a 60), podle kterého není přístup k přenosové soustavě neomezený, neboť závisí na maximální kapacitě, kterou může přenosová soustava snést. Redispečink je nyní upraven nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. 2019, L 158, s. 54). Článek 2 bod 26 tohoto nařízení jej vymezuje jako „opatření, včetně omezování zdrojů, aktivované jedním nebo více provozovateli přenosových soustav nebo provozovateli distribučních soustav změnou výroby nebo struktury zatížení nebo obou, tak aby se změnily fyzikální toky v elektrizační soustavě a uvolnilo se přetížení nebo jinak zajistila bezpečnost soustavy“.

[12] – Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55). Tato směrnice byla zrušena a nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. 2019, L 158, s. 125).

[13] – Rozsudek ze dne 28. listopadu 2018, Solvay Chimica Italia a další (C-262/17, C-263/17 a C-273/17, EU:C:2018:961, bod 60).

34. Pojem „zařízení na výrobu elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie“ není směrnicí 2009/28 vymezen. Podle ustálené judikatury Soudního dvora jak z požadavků na jednotné použití unijního práva, tak ze zásady rovnosti vyplývá, že znění ustanovení unijního práva, které výslovně neodkazuje na právo členských států za účelem vymezení svého smyslu a dosahu, musí být zpravidla vykládáno autonomním a jednotným způsobem v celé Unii, přičemž tento výklad je třeba nalézt nejen s přihlédnutím k jeho znění, ale i ke kontextu tohoto ustanovení a k cíli sledovanému dotčenou právní úpravou [14].

35. V této souvislosti je třeba zaprvé konstatovat, že znění čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28, které se týká pouze zařízení *využívajících* obnovitelné zdroje energie, samo o sobě neumožňuje určit, zda se toto ustanovení týká zařízení, u nichž je elektřina získávána energetickým zpracováním směsného odpadu obsahujícího podíl průmyslového a komunálního biologicky rozložitelného odpadu spalováním.

36. Zadruhé, pokud jde o kontext, jehož součástí je uvedené ustanovení, jak zdůraznil předkládající soud, v čl. 2 písm. c) směrnice 2001/77 byl pojem „elektřina vyrobená z obnovitelných zdrojů energie“ definován jako „elektřina vyrobená v zařízeních, která využívají pouze obnovitelné zdroje energie, a část elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie v *hybridních zařízeních*, která využívají i konvenční zdroje energie“ [15]. Nicméně tato směrnice již nebyla v platnosti v rozhodné době z hlediska skutkového stavu v původním řízení. Pokud jde o čl. 2 písm. a) směrnice 2009/28, v tomto ustanovení je pojem „energie z obnovitelných zdrojů“ definován jako „energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž energie větrná, solární, aerotermální, geotermální, hydrotermální a energie z oceánů, vodní energie, energie z biomasy, ze skládkového plynu, z kalového plynu z čistíren odpadních vod a z bioplynů“. V důsledku toho, jak uvedla společnost 50 Hertz v písemném vyjádření, v rámci sporu v původním řízení kvalifikace jako „elektřina z obnovitelných zdrojů“ již nezávisí na zařízení, v němž byla elektřina vyrobena, ale pouze na použitých zdrojích energie.

37. Článek 2 písm. a) směrnice 2009/28 stanoví, že energie z biomasy [16] se považuje za energii z obnovitelných zdrojů. Podle definice v čl. 2 písm. e) této směrnice přitom biomasa zahrnuje „biologicky rozložitelnou část průmyslového a komunálního odpadu“. Z těchto ustanovení ve vzájemném spojení vyplývá, že energie vyrobená energetickým zpracováním směsného odpadu obsahujícího podíl biologicky rozložitelného průmyslového a komunálního odpadu spalováním musí být ve vztahu k této části považována za energii vyrobenou z obnovitelných zdrojů.

38. V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že dotčené zařízení zpracovává směsný odpad obsahující části komunálního a průmyslového biologicky rozložitelného odpadu, který představuje biomasu ve smyslu čl. 2 písm. e) uvedené směrnice [17].

[14] – Rozsudek ze dne 2. června 2022, T. N. a N. N. (Prohlášení o odmítnutí dědictví) (C-617/20, EU:C:2022:426, bod 35, jakož i citovaná judikatura).

[15] – Kurzivou zvýraznil autor stanoviska. Směrnice 2001/77 nedefinovala pojem „hybridní zařízení“, který tudíž mohl být předmětem několika výkladů.

[16] – K biomase v Unii viz, v angličtině, European Commission, Joint Research Centre, *Brief on biomass for energy in the European Union*, Úřad pro publikace Evropské unie, 2019.

[17] – Připomínám, že členské státy musí dodržovat hierarchii způsobů nakládání s odpady, jak je stanovena v článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. 2008, L 312, s. 3), přičemž odstranění je uvedeno jako poslední.

39. Kromě toho čl. 5 odst. 3 směrnice 2009/28 stanoví, že v hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a konvenční zdroje energie se zohlední pouze *část* elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů. Tato směrnice proto ze své působnosti principiálně nevylučuje zařízení, která částečně využívají obnovitelné zdroje energie.

40. Zatřetí, pokud jde o cíle sledované směrnicí 2009/28, předmětem této směrnice je, jak vyplývá z jejího článku 1, stanovit společný rámec pro podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů tím, že stanoví mimo jiné závazné národní cíle, pokud jde o celkový podíl této energie na hrubé konečné spotřebě energie [18]. V tomto smyslu čl. 16 odst. 2 písm. c) této směrnice stanoví, že členské státy zajistí, aby byla přijata náležitá provozní opatření týkající se distribuční soustavy a trhu, s cílem *minimalizovat omezení distribuce* elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů. Kromě toho bod 60 odůvodnění uvedené směrnice stanoví, že v případě, že je elektřina z obnovitelných zdrojů energie integrována do krátkodobých trhů, zaručený přístup zajišťuje, že veškerá prodaná a podporovaná elektřina získá přístup k distribuční soustavě, což umožní využívat *maximální množství* elektřiny z obnovitelných zdrojů energie ze zařízení připojených do sítě. Bod 61 odůvodnění téže směrnice stanoví, že cíle této směrnice vyžadují *trvalý nárůst* přenosu a distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie, aniž by byla narušena spolehlivost a bezpečnost distribuční soustavy.

41. Mimoto uvádím, že podle judikatury Soudního dvora, pokud jde o zaručený přístup k soustavě stanovený v čl. 16 odst. 2 písm. b) směrnice 2009/28, jeho cílem je začlenit obnovitelné zdroje energie do vnitřního trhu s elektřinou zajištěním přístupu *veškeré elektřiny* vyrobené z obnovitelných zdrojů energie k soustavám, což umožňuje využívat maximálního množství elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie [19].

42. Cílem směrnice 2009/28 je proto co nejvíce využívat obnovitelné zdroje energie. Neupřednostnění zařízení, z nichž je elektřina získávána energetickým zpracováním směsného odpadu obsahujícího biologicky rozložitelný podíl odpadu spalováním, by přitom vedlo ke ztrátě této části obnovitelných zdrojů energie, pokud by provozovatel distribuční soustavy odmítl dotyčnému výrobci elektřiny přístup do své sítě z důvodu přetížení.

43. Proto navrhuji odpovědět na první předběžnou otázku tak, že čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28 musí být vykládán v tom smyslu, že přednostní přístup k elektrické síti, který mají zařízení na výrobu elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie, musí být přiznán nejen zařízením vyrábějícím elektřinu výlučně z obnovitelných zdrojů energie, ale také těm zařízením, z nichž je elektřina získávána energetickým zpracováním směsného odpadu obsahujícího podíl průmyslového a komunálního biologicky rozložitelného odpadu spalováním.

B. K druhé až páté předběžné otázce

44. Podstatou druhé až páté předběžné otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28 musí být vykládán v tom smyslu, že na zařízení na výrobu elektřiny se vztahuje přednostní přístup do sítě pouze pro elektřinu vyrobenou z biologicky rozložitelné části použitého průmyslového a komunálního odpadu, a v případě, že ano, jaké jsou podmínky použití tohoto přednostního přístupu.

[18] – Viz zejména rozsudek ze dne 3. března 2021, Promociones Oliva Park (C-220/19, EU:C:2021:163, bod 62).

[19] – Viz rozsudek ze dne 27. ledna 2022, Fondul Proprietatea (C-179/20, EU:C:2022:58, bod 62).

45. Jak bylo upřesněno v rámci odpovědi na první předběžnou otázku, z čl. 2 písm. a) a e) směrnice 2009/28 vyplývá, že energie z biomasy představuje energii z obnovitelných zdrojů, avšak pokud jde o průmyslový a komunální odpad, zohlední se pouze jeho biologicky rozložitelná část. Z toho vyplývá, že na zařízení na výrobu elektřiny se na základě čl. 16 odst. 2 písm. c) této směrnice vztahuje přednostní přístup k elektrické síti pouze pro elektřinu vyrobenou z této biologicky rozložitelné části, a nikoli z části tvořené konvenčním odpadem.

46. V tomtéž smyslu Soudní dvůr uvedl ohledně čl. 16 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice, že toto ustanovení sice zmiňuje možnost zavést „zaručený přístup“ elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie k distribuční soustavě, avšak pouze ve vztahu k „zelené“ elektřině, ani toto ustanovení tedy nemůže sloužit jako právní základ pro vnitrostátní ustanovení týkající se zaručeného přístupu pro zařízení na výrobu energie z neobnovitelných zdrojů [20]. Takový výklad lze obdobně použít na přednost při dodávání energie do sítě uvedenou v čl. 16 odst. 2 písm. c) téže směrnice.

47. S ohledem na své znění stanoví toto ustanovení takovou přednost při dodávání energie pro zařízení vyrábějící elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, aniž stanoví minimální podíl obnovitelných zdrojů energie v případě, že tato zařízení využívají obnovitelné a konvenční zdroje energie. Jinými slovy, přednost dodávek elektřiny do sítě stanovená v tomto ustanovení nezávisí na velikosti podílu biologicky rozložitelného odpadu použitého k výrobě elektřiny, neboť podíl konvenčního odpadu nehraje v této přednosti žádnou úlohu. Neexistuje tedy žádná prahová hodnota, pod kterou by se na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie nevztahoval přednostní přístup do sítě [21].

48. Jelikož se na zařízení na výrobu elektřiny vztahuje přednostní přístup do sítě pouze pro elektřinu vyrobenou z této biologicky rozložitelné části, předkládající soud se s odkazem na čl. 5 odst. 3 druhý pododstavec směrnice 2009/28 táže, jak má být tento přednostní přístup použit.

49. V tomto ohledu uvádím, že z právního hlediska z judikatury Soudního dvora vyplývá, že unijní normotvůrce rozhodně nehodlal plně harmonizovat vnitrostátní režimy podpory výroby zelené energie, přičemž vycházel z konstatování, že členské státy mají různé režimy podpory, a ze zásady, že je třeba zaručit jejich řádné fungování, aby byla zachována důvěra investorů, a umožnit těmto státům určit efektivní vnitrostátní opatření k dosažení závazných celkových národních cílů, které jim ukládá uvedená směrnice [22]. Podle mého názoru lze stejné uvažování použít i na provádění čl. 16 odst. 2 písm. c) uvedené směrnice. Je tedy třeba se domnívat, že členské státy mají značný prostor pro volné uvážení za účelem použití přednosti přístupu k elektrické síti pro zařízení využívající obnovitelné zdroje energie.

50. Společnost MNG Strom kromě toho z technického hlediska uvedla, že provozovatel přenosové soustavy při rozhodování o pořadí odstavení elektráren v reálném čase neví, jakou část biologicky rozložitelného odpadu zařízení na výrobu elektřiny využívá, a že provozovatelé těchto zařízení ostatně sami vždy nevědí, jakou část energie vyrábějí z obnovitelných zdrojů. Společnost 50 Hertz zdůraznila, že rozhodnutí o přednosti je naléhavé opatření, které se přijímá téměř okamžitě a které má dopad na navazující provozovatele, což znamená, že kritéria přednosti musí být schopna poskytnout provozovateli sítě konkrétní pokyny. Komise mimoto tvrdila, že

[20] – Viz rozsudek ze dne 27. ledna 2022, Fondul Proprietatea (C-179/20, EU:C:2022:58, bod 65).

[21] – Tato úvaha je upřesněna v bodě 56 tohoto stanoviska.

[22] – Rozsudek ze dne 4. října 2018, L.E.G.O. (C-242/17, EU:C:2018:804, bod 53 a citovaná judikatura).

v některých případech nemusí být technicky proveditelné uplatnit přednost přístupu pouze na část elektřiny vyrobené v zařízení, v tomto případě na část vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie.

51. V tomto právním a technickém kontextu se domnívám, že Soudnímu dvoru nepřísluší podrobně uvádět, jak má být uplatňována přednost přístupu k elektrické síti, neboť tento úkol v souladu se zněním čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28 přísluší členským státům, které nejlépe znají specifické vlastnosti vnitrostátní elektrické přenosové sítě[23]. Společnost MNG Strom tak na jednání uvedla, že v Německu existují pokyny pro provozování elektrické přenosové sítě, které s cílem zajistit spolehlivost a bezpečnost této sítě stanovily pořadí, v jakém by měla být zařízení odpojována, aby se snížilo fyzické přetížení uvedené sítě.

52. Soudní dvůr je nicméně, a s ohledem na písemná vyjádření zúčastněných, jakož i na diskuse na jednání, i nadále oprávněn poskytnout vodítka vycházející z ustanovení směrnice 2009/28, pokud jde o prvky, které mají členské státy zohlednit při uplatňování přednosti přístupu k elektrické síti.

53. V tomto ohledu zaprvé z čl. 16 odst. 2 písm. c) této směrnice vyplývá, že přednost přístupu musí být provedena, pokud to umožňuje bezpečné provozování vnitrostátní elektrické soustavy. V tomto ohledu, jak je uvedeno v bodě 60 odůvodnění uvedené směrnice, se požadavky týkající se zachování spolehlivosti a bezpečnosti distribuční soustavy a dispečinku mohou lišit v závislosti na charakteru vnitrostátní distribuční soustavy a jejího bezpečného provozu.

54. Zadruhé z čl. 16 odst. 2 písm. c) téže směrnice rovněž vyplývá, že přednost přístupu k elektrické síti musí být poskytována na základě transparentních a nediskriminačních kritérií, což znamená, že musí být jasná, sdělena předem členskými státy a že jejich uplatňování musí být předvídatelné pro všechny dotčené strany.

55. Zatřetí z cílů směrnice 2009/28 vyplývá, že členské státy musí v maximální míře poskytnout přednostní přístup k elektrické síti zařízením, která vyrábějí výlučně energii z obnovitelných zdrojů, což znamená, že odmítnutí přístupu k této síti vůči nim musí být poslední možností.

56. Začtvrté, pokud jde o zařízení, z nichž se elektřina získává zpracováním směsného odpadu obsahujícího podíl biologicky rozložitelného odpadu, domnívám se, že by měla být zohledněna, pokud je tento podíl v *čase stabilní, vypočitatelný a značný*. V opačném případě hrozí *riziko zneužití*, zejména pokud není technicky možné uplatnit přednost přístupu k síti pouze na část elektřiny vyrobené v zařízení, které je takto upřednostněno, i když je ve skutečnosti elektřina vyráběna převážně z konvenčních zdrojů energie. Tak by tomu bylo například v případě, pokud by se podíl energie z obnovitelných zdrojů v jednotlivých obdobích značně měnil, což by mělo za následek, že v některých obdobích by byl tento podíl nulový nebo nízký.

57. Zapáté společnost EEW tvrdí, že v období dotčeném v původním řízení systematicky dostávala od Umweltbundesamt (Spolkový úřad pro životní prostředí, Německo) záruky původu uvedené v článku 15 směrnice 2009/28, které jí umožnily prokázat, že přibližně 50 % její výroby elektřiny pochází z obnovitelných zdrojů energie. Jak však vyplývá z čl. 2 písm. j) této směrnice, „zárukou původu“ se rozumí elektronický dokument, *jehož jediným úkolem je poskytnout konečnému spotřebiteli* doklad o tom, že daný podíl či dané množství energie byly vyrobeny

[23] – Podotýkám, že nařízení 2019/943 podrobně stanovilo pravidla pro redispečink, když uvádí zejména v čl. 13 odst. 6 písm. a), že v případě využití redispečinku ke snížení výkonu na jiných než tržních zásadách výrobny elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie jsou předmětem redispečinku ke snížení výkonu, pouze pokud neexistuje jiná alternativa nebo pokud by jiná řešení vedla k výrazně nepřiměřeným nákladům nebo závažným rizikům pro bezpečnost sítě. Toto nařízení se však nepoužije na skutkový stav v původním řízení.

z obnovitelných zdrojů. Tato záruka je tedy vydána zpětně a neumožňuje se seznámit s výší podílu těchto zdrojů energie v reálném čase, tj. v okamžiku, kdy provozovatel sítě musí přijmout rozhodnutí o dočasném omezení dodávek z důvodu přetížení [24]. Proto se domnívám, že „záruka původu" nemůže být jako taková použita jako referenční údaj při určování kritérií pro přednost přístupu k elektrické síti.

58. Zašesté se předkládající soud táže, zda se lze dovolávat *ratio legis* čl. 5 odst. 3 druhého pododstavce směrnice 2009/28, pokud jde o elektřinu, která je pouze částečně vyrobena z biologicky rozložitelného odpadu. Připomínám, že podle tohoto ustanovení se v hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a konvenční zdroje energie zohlední pouze část elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů a že pro tento výpočet se přínos každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu. Vzhledem k širokému prostoru pro volné uvážení poskytnutému členským státům se domnívám, že jelikož tato směrnice neuvádí opak, mohou členské státy při provádění přednosti přístupu k elektrické síti vycházet z čl. 5 odst. 3 druhého pododstavce [25]. V této souvislosti by se návrh na odškodnění ze strany provozovatele zařízení na výrobu elektřiny v důsledku odmítnutí přístupu do sítě z důvodu přetížení týkal pouze části elektřiny vyrobené z biologicky rozložitelné části směsi odpadů.

59. Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám navrhuji odpovědět na druhou až pátou předběžnou otázku tak, že čl. 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28 musí být vykládán v tom smyslu, že na zařízení na výrobu elektřiny se vztahuje přednostní přístup do sítě pouze pro elektřinu vyrobenou z biologicky rozložitelné části použitého průmyslového a komunálního odpadu. Je na členských státech, aby stanovily transparentní a nediskriminační kritéria pro určení podmínek použití tohoto přednostního přístupu pro takové zařízení, pokud to umožňuje bezpečné provozování vnitrostátní elektrické soustavy.

V. Závěry

60. S přihlédnutím k výše uvedeným úvahám navrhuji Soudnímu dvoru, aby na předběžné otázky položené Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) odpověděl takto:

„1) Článek 16 odst. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES,

musí být vykládán v tom smyslu, že

přednostní přístup k elektrické síti, který mají zařízení na výrobu elektřiny využívající obnovitelné zdroje energie, musí být přiznán nejen zařízením vyrábějícím elektřinu výlučně z obnovitelných zdrojů energie, ale také těm zařízením, z nichž je elektřina získávána energetickým zpracováním směsného odpadu obsahujícího podíl průmyslového a komunálního biologicky rozložitelného odpadu spalováním.

2) Článek 16 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/28

musí být vykládán v tom smyslu, že

[24] – Viz rovněž rozsudek ze dne 1. července 2014, Ålands Vindkraft (C-573/12, EU:C:2014:2037, bod 90).

[25] – Viz rovněž bod 11 odůvodnění směrnice 2009/28.

na zařízení na výrobu elektřiny se vztahuje přednostní přístup do sítě pouze pro elektřinu vyrobenou z biologicky rozložitelné části použitého průmyslového a komunálního odpadu. Je na členských státech, aby stanovily transparentní a nediskriminační kritéria pro určení podmínek použití tohoto přednostního přístupu pro takové zařízení, pokud to umožňuje bezpečné provozování vnitrostátní elektrické soustavy.“